

Посланикъ въ Българѣхъ, кой ꙗвилъ и казвалъ волихъ тѣхъ на небесный тѣхъ Владикѣхъ. Иѹто главны чьрты отъ великій тѣхъ духъ, на тоя добродѣтели мажъ — Святый Прѣподобный и Богоносный отецъ нашъ Сеодосій Търновскій, кого Богъ въ потрѣбно врѣмя бѣше пратилъ между Българы ты за *Сталла Православя*. Тоя мажъ дѣховныхъ желаніи об-леченъ съ Илинѣхъ рѣвность за святость тѣхъ на Догматы ты на Православнѣхъ тѣхъ Българскѣхъ Църквѣхъ, въ свое то врѣмя ся показа грѣмоносный пора-зитель на Богомилы ты.

Трѣба ли да подражавамы на нѣго?

Да съхранявамы въ память имя то, животъ тѣхъ, подвижиты, наставленія та и благотворны ты дѣла на благочыстивый тѣхъ, добродѣтельный тѣхъ и народны мажъ, одѣлжава ны съвѣстный тѣхъ гласъ и Боже-ственный тѣхъ законъ. Поминанте наставники ва-ша иже глаголаша вамъ слово Божіе ихъ же взирающе на скончаніе жителства подрижанте върѣ ихъ.³⁾

Въ настояще врѣмя кѣто папищаши и Про-тестанты непрѣстанно ся напръгъхъ да ны съ-бланихъ въ Вѣрѣхъ тѣхъ ны, да подкопайхъ цър-квѣхъ тѣхъ ны, да унишихъ народъ тѣхъ ны; всякой Българинѣхъ, кой има и желае да нѣгува чюство Вѣрѣхъ и Народность, кѣто му падне настояща та книжица въ рѣцѣхъ, нѣка ся затвори въ сѣди-дилище на съвѣсть тѣхъ си и тури рѣкѣхъ на срдце си, безпристрастно да ся испита какъ подражъва върѣ ихъ; — да ли ни ся ꙗвилъ събланилъ въ свя-тость тѣхъ на православны ты Догматы, да ли ни ся се поколебалъ въ мысли ты си и вътрѣхъ равно-душія да ли неразвѣва народность тѣхъ му кѣмъ